

NIEUWE GENEESMIDDELEN

Onzin enkel op voorschrift

Elke seksueel actieve vrouw of man komt ooit in contact met humaan papillomavirussen (HPV). Meestal overwint het lichaam zelf de infectie, maar niet altijd. Een chronische infectie kan kankers veroorzaken, vooral baarmoederhalskanker. Vandaar voor vrouwen het nut van het uitstrijkje, om tijdig verdachte letsels op te sporen. Ook zijn er HPV-vaccins die de potentie hebben kanker te voorkomen. En sinds kort vermeldt de databank van het Agentschap voor Geneesmiddelen (FAGG) een nieuw geneesmiddel: 2LPAPI, *“als adjuvans van de immuunregulatie bij anogenitale infecties veroorzaakt door HPV”*. In mensentaal: het geneesmiddel geeft de natuurlijke afweer een duwtje in de rug om het virus te verslaan. Waarmee het dus meteen ook de kans op HPV-gerelateerde kankers verkleint. Het bevat interleukines, interferon alpha, ciclosporine A, ribonucleïnezuur en specifiek nucleïnezuur. Een straffe cocktail, die wel eens aanspraak zou kunnen maken op de Nobelprijs geneeskunde. Ook al omdat men erin geslaagd is het middel vrij te houden van noemenswaardige bijwerkingen. Volgens de bijsluiter is het zelfs geschikt voor borelingen! Wat dan wel de vraag oproept: waarom is er dan toch een voorschrift nodig? Wat is er aan de hand? Laten we de sluijer van het mysterie lichten: buiten wat suiker bevat dit wondermiddel helemaal niets. Het gaat om een homeopathisch “geneesmiddel” met verdunningen die zo hoog zijn dat van de genoemde ingrediënten niets overblijft. Volgens de reguliere wetenschap moet je er dan ook

geen enkel therapeutisch effect van verwachten – en evenmin bijwerkingen. Hoe raakt een dergelijk product in de officiële databank van erkende (homeopathische) geneesmiddelen van het FAGG? Is de werkzaamheid dan toch aangetoond? Neen dus. Er zijn ons twee slappe studies bekend, geschikt als studiemateriaal ter illustratie van hoe het *niet* moet. De registratie als geneesmiddel berust in de eerste plaats op een zogenaamd traditioneel gebruik van de “ingrediënten” in de micro-immunotherapie (een in de jaren 70 uitgevonden nieuwe homeopathische richting). Als maar genoeg zogezegde therapeuten een of ander kwakmiddel gaan gebruiken, dan wordt dit na verloop van tijd een traditie genoemd en kun je aanspraak maken op een erkenning van overheidswege, zo wil het de huidige regelgeving. Volstrekt onwerkzame preparaten krijgen zo een onverdiend aura van ernst.

Waarom is er een voorschrift nodig? De uitleg van het FAGG luidt dat voor geneesmiddelen een voorschrift altijd nodig is als de indicatiestelling alleen door een arts kan gebeuren. De bijsluiter van deze dure gebakken lucht stelt dat er een HPV-infectie moet zijn vastgesteld door een arts. Benieuwd hoeveel dokters zich hieraan zullen bezondigen: wie dit voorschrijft ter bestrijding van potentieel kankerverwekkende infecties mag wat ons betreft meteen worden geschrapt van de lijst van de Orde van Geneesheren. Er zijn de jongste jaren wel meer twijfelachtige preparaten geregistreerd als geneesmiddel, maar dit is er echt totaal over. Ook aan onzin zijn er grenzen ... 